

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 12 december 1996 *

I mål T-380/94,

Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), organisation bildad enligt belgisk rätt, Gent (Belgien),

Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), bolag bildat enligt engelsk rätt, London,

företrädna av advokaterna Michel Waelbroeck och Jules Stuyck, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg vid advokatbyrån Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företräd av Jean-Paul Keppenne och Ben Smulders, därefter av Xavier Lewis och Ben Smulders, samtliga vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av Lindsey Nicoll, Treasury Solicitor's Department, och vid det muntliga förfarandet av Richard Plender, QC, Englands och Wales advokatsamfund, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg vid Förenade kungarikets ambassad, 14, boulevard Roosevelt,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 31 maj 1994, som återges i kommissionens tillkännagivande 94/C 271/06, genom vilket kommissionen i enlighet med artikel 92.3 a och c i EG-fördraget tillåter Förenade kungariket att bevilja ett stöd om 61 miljoner UKL till Hualon Corporation för byggandet av en fabrik för textiltillverkning i Nordirland (EGT nr C 271, 1994, s. 5),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av avdelningsordföranden R. García-Valdecasas samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi och R. M. Moura Ramos,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 10 juli 1996,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Enligt artikel 92.3 i EG-fördraget får kommissionen, genom att göra undantag från förbudet mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som hotar att snedvrída konkurrensen, förklara följande vara förenligt med den gemensamma marknaden:

”a) stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning,

[...]

c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.”

- 2 Enligt kommissionens tillkännagivande 88/C 212/02 om hur artikel 92.3 a och c skall tillämpas på regionalstöd (EGT nr C 212, 1988, s. 2, punkt I 4 och bilaga I), förekommer Nordirland bland de regioner som åsyftas i denna artikel under a.

- 3 Dessutom kan Nordirland komma i åtnjutande av projekt som omfattas av mål 1 [Rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet samt om samordning av deras verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsor-

gans verksamheter (EGT nr L 185, s. 9), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2081/93 av den 20 juli 1993 (EGT nr L 193, s. 5)].

- 4 Svaranden har fastställt regler för vilka villkor som skall vara uppfyllda för beviljandet av statligt stöd till företag inom textilsektorn i sitt tillkännagivande till medlemsstaterna SEC(71) 363 slutlig av den 30 juli 1971 (Europeiska gemenskapernas kommission: *Konkurrensrätt inom Europeiska gemenskaperna*, vol. II, 1990, s. 47—50, nedan kallat 1971 års tillkännagivande) och i sin skrivelse till medlemsstaterna SG(77) D/1190 av den 4 februari 1977 med bilaga [dok. SEC(77) 317 av den 25 januari 1977 (Europeiska gemenskapernas kommission: *Konkurrensrätt inom Europeiska gemenskaperna*, vol. II, 1990, s. 51—54), nedan kallad 1977 års skrivelse].

- 5 Enligt ett av villkoren i 1971 års tillkännagivande fordras att stödet ”inte föranleder kapacitetshöjningar”. Beviljandet av investeringsstöd ”bör ske mycket restriktivt”, eftersom sådant har följdverkningar som är särskilt kännbara i konkurrenshänseende. Sådant stöd ”skall motiveras av särskilt svåra sociala problem” och ”ha ett tillämpningsområde strikt begränsat till den textilindustriverksamhet som är påverkad av dels svåra sociala problem, dels allvarliga anpassningssvårigheter”. Stödet skall ”ha till syfte att med kort dröjsmål ge mottagaren sådan konkurrenskraft att han med framgång kan konkurrera på den internationella textilmarknaden, med hänsyn till den grundläggande tendensen att marknader successivt öppnas på världsplanet”. Enligt tillkännagivandet skall också ”kraven på en dynamisk utveckling av strukturerna i gemenskapen” beaktas.

- 6 I 1977 års skrivelse framhöll svaranden ”nödvändigheten av att undvika att ny överkapacitet i tillverkningen skapades inom sektorn där den befintliga överkapaciteten är av strukturell och varaktig karaktär”. I bilagan till denna skrivelse gjordes förtydligandet att ”begreppet överkapacitet förutsätter att hänsyn tas till tillräckligt många olika handelsled” och ”bör dessutom bedömas utifrån en förutsäbar utveckling av konkurrensvillkoren”. Svaranden tillade att ”varje särskilt stöd som

syftar till att skapa ny kapacitet inom vissa textil-och konfektionsbranscher där det redan finns en strukturell överkapacitet eller varaktig stagnation bör undvikas”.

Bakgrund till tvisten

- 7 Den 21 december 1992 underrättade den brittiska regeringen kommissionen om ett stödprojekt till förmån för Hualon Corporation (nedan kallat Hualon), ett nyligen bildat textilföretag med säte i Belfast i Nordirland. Detta bolag kontrolleras av den taiwanesiska Hualonkoncernen, som är verksam inom syntetfibrersektorn, främst polyamidframställning.
- 8 Det planerade stödet uppgår till 61 miljoner UKL, eller 38 procent, för en investering om totalt 157 miljoner UKL.
- 9 Investeringen planeras att genomföras i fyra steg över sju år, med målsättningen att tillverka omkring 23 000 eller 23 500 ton färdiga tyger i polyester, polyamid och bomullsblandningar, eller 140 till 200 miljoner meter, per år. Hualons verksamhet utgörs främst av färgning och behandling av tyger av polyester och polyamid (första steget), vävning av bomullstyger och tyger av en bomulls-och polyesterblandning (andra steget), vävning av tyger av en polyamid-och polyesterblandning (tredje steget) samt bomullsspinneri (fjärde steget).
- 10 Genom ett meddelande som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning av den 5 oktober 1993 uppmanade svaranden medlemsstaterna och berörda tredje parter att inge sina yttranden om de åsyftade åtgärderna, i enlighet med artikel 93.2 i fördraget (kommissionens tillkännagivande 93/C 269/06 enligt artikel 93.2 i EEG-fördraget, riktat till övriga medlemsstater och andra berörda,

beträffande det stöd som Förenade kungariket planerar att tilldela företaget Hualon Corporation, EGT nr C 269, 1993, s. 8).

- 11 I samtliga yttranden som ingavs av berörda och andra medlemsstater än Förenade kungariket behandlades huvudsakligen problemen med överkapacitet och allmän stagnation av efterfrågan på textil i gemenskapen.
- 12 Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), ett bolag bildat enligt engelsk rätt (private limited company), som genom sin enda medlem British Apparel & Textile Confederation (BATC) företräder 80 procent av beklädnads- och textilindustrin i Förenade kungariket, ingav den 3 september 1993 sitt yttrande. Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), som genom sina medlemmar företräder 90 procent av de europeiska textiltillverkare som arbetar med konst- och syntetfibrer, ingav sitt yttrande den 21 oktober 1993.
- 13 Svaranden gav genom beslut av den 31 maj 1994 tillstånd till projektet, i enlighet med artikel 92.3 a och c i fördraget och artikel 61.3 i EES-avtalet (nedan kallat beslutet, vilket återges i kommissionens tillkännagivande 94/C 271/06 i enlighet med artikel 93.2 i fördraget, som riktas till andra medlemsstater och andra berörda, beträffande det stöd som Förenade kungariket har beslutat tilldela Hualon Corporation, Nordirland, EGT nr C 271, 1994, s. 5).
- 14 I beslutet görs förtydligandet att stödprojektet skulle kunna omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 a i fördraget, genom att det gynnar en eftersatt region inom gemenskapen, där det råder allvarlig brist på sysselsättning (en region som omfattas av mål 1). I den berörda regionen skulle 1 800 nya, direkta arbetstillfällen skapas, eller ett antal arbetstillfällen som motsvarar 10,8 procent av

den arbetslösa befolkningen i de norra och östra delarna av Belfast, varifrån en stor del av arbetskraften skulle hämtas, och 1,7 procent av det totala antalet arbetslösa i Nordirland. Förutom dessa direkta arbetstillfällen skulle projektet indirekt medföra att ytterligare 500 arbetstillfällen skapades, vilket skulle gynna den lokala ekonomin. Om företaget var framgångsrikt skulle det slutligen få positiva följdverkningar för en region som har mycket svårt att dra till sig investeringar (tjuugoåttonde till trettioförsta stycket i tillkännagivandet).

- 15 Svaranden har granskat projektet mot bakgrund av artikel 92.3 a och c i fördraget och har sagt sig ha gjort en avvägning av de positiva regionala verkningarna av den planerade investeringen och dess eventuella negativa verkningar på den samlade produktionskapaciteten och konkurrensen (sextiofjärde stycket). Svaranden har bedömt att de positiva regionala verkningarna av stödprojektet, vilka beskrivits i föregående punkt, uppväger de negativa verkningarna på kapaciteten och konkurrensen, mot bakgrund av hur det ekonomiska sammanhang som Hualons nya kapacitet skall ses i kan antas utvecklas, då företaget släpper ut sina produkter på marknaden. Enligt beslutet skulle Hualon serietillverka tyger med lågt förädlingsvärde, "en marknadsnisch som annars skulle fyllas av import". Denna tillverkning "kommer inte märkbart att påverka utvecklingen av den befintliga kapaciteten" (femtionionde stycket i tillkännagivandet).

- 16 Projektet borde, enligt svaranden, även ha "en positiv verkan genom att det motverkar utflyttningen av den europeiska textilindustrin till tredje länder där produktionskostnaderna är låga" (sextiofjärde stycket). Svaranden anser att även om stödet skulle kunna förändra villkoren för handel inom Europeiska gemenskapen skulle det inte förändra dessa villkor på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset (sextiofjärde stycket). Efter att ha jämfört de verkningar som den aktuella investeringen skulle ha på konkurrensen inom gemenskapen med de betydande verkningar som den skulle ha på den ekonomiska utvecklingen i den berörda regionen, har svaranden dragit slutsatsen att villkoren för de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 a och c i fördraget och artikel 61.3 i EES-avtalet var uppfyllda (sextiofemte stycket).

Förfarandet

- 17 Sökandena väckte talan i förevarande mål den 29 november 1994.
- 18 Genom en handling som ingavs till förstainstansrättens kansli den 1 mars 1995 gjorde svaranden invändning om rättegångshinder, på grund av att sökandena inte skulle vara personligen berörda och att AKT:s ansökan skulle vara för sent ingiven.
- 19 Sökandena ingav sina yttranden beträffande invändningen om rättegångshinder den 15 maj 1995.
- 20 Den 14 september 1995 beslutade förstainstansrätten att pröva invändningen om rättegångshinder samtidigt med prövningen i sak.
- 21 Genom beslut samma dag beviljade förstainstansrätten den brittiska regeringens ansökan om att intervensera till stöd för svaranden.
- 22 Den 16 februari 1996 ställde förstainstansrätten, i enlighet med artikel 64.3 i rättegångsreglerna, skriftliga frågor till sökandena beträffande frågan om talans upptagande till sakprövning. Den 13 juni 1996 ställde den skriftliga frågor till parterna beträffande saken.

Parternas yrkanden

- 23 Sökandena har begärt att förstainstansrätten skall
- fastställa att talan kan prövas i sak och är grundad,
 - ogiltigförklara det beslut genom vilket svaranden i enlighet med artikel 92.3 a och c i fördraget har tillåtit den brittiska regeringen att bevilja ett stöd om 61 miljoner UKL till Hualon,
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 24 I sin invändning om rättegångshinder har svaranden yrkat att förstainstansrätten skall
- avvisa talan på grund av att sökandena inte är personligen berörda,
 - i andra hand avvisa talan vad beträffar AKT, på grund av bristande aktivt deltagande i förfarandet,
 - i tredje hand avvisa talan beträffande AKT på grund av att den väckts för sent.
- 25 I sitt svaromål har svaranden yrkat att förstainstansrätten skall
- avvisa talan,
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna, däribland intervenientens.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

27 Svaranden har bestritt att talan kan prövas i sak. Enligt svaranden skall frågan om huruvida en talan som rör statligt stöd kan prövas i sak bedömas på olika sätt beroende på vilken sorts beslut det är fråga om. De principer som fastställts i domstolens dom av den 19 maj 1993, *Cook mot kommissionen* (C-198/91, Rec. s. I-2487) och dom av den 15 juni 1993, *Matra mot kommissionen* (C-225/91, Rec. s. I-3203) är tillämpliga då kommissionen, på grundval av artikel 93.3 i fördraget, förklarar ett stöd förenligt med den gemensamma marknaden utan att inleda det förfarande som föreskrivs i punkt 2 i samma artikel. Enligt denna rättspraxis kan de som åtnjuter de processrättsliga skyddsregler som föreskrivs i denna artikel endast säkerställa att dessa iakttas om de har möjlighet att bestrida det beslut som förfarandet utmynnat i. Å andra sidan är frågan om sakprövning av talan mot ett beslut om att tillåta stödet, som väckts av konkurrenter till mottagaren av stödet, om det förutsätts att förfarandet enligt artikel 93.2 liksom i detta fall har inletts, beroende dels av att dessa har deltagit aktivt i det administrativa förfarandet, dels av att den omtvistade rättsakten väsentligt påverkade deras ställning på marknaden (domstolens dom av den 28 januari 1986, *Cofaz m. fl. mot kommissionen*, 169/84, Rec. s. 391).

28 Vidare skulle en organisation endast ha talerätt då den kan göra gällande ett egenintresse som går att särskilja från de intressen som de företag har som bildar organisationen (domstolens dom av den 2 februari 1988, *Van der Kooy m. fl. mot*

kommissionen, 67/85, 68/85 och 70/85, Rec. s. 219, och av den 24 mars 1993, CIRFS m. fl. mot kommissionen, C-313/90, Rec. s. I-1125). Domstolens dom av den 4 oktober 1983, Fediol mot kommissionen (191/82, Rec. s. 2913), av den 20 mars 1985, Timex mot rådet och kommissionen (264/82, Rec. s. 849) samt förstainstansrättens dom av den 24 januari 1995, BEMIM mot kommissionen (T-114/92, Rec. s. II-150), i vilka gemenskapsdomstolarna tillerkände företrädarorganisationer processbehörighet, kan i förevarande fall inte åberopas eftersom de har sin grund i konkurrens- och antidumpningsrätten, där det till skillnad från reglerna om statligt stöd föreskrivs ett förfarande för behandling av klagomål.

- 29 Enligt kommissionen har sökandena inte talerätt på grund av att de inte kan göra gällande ett eget intresse. De handlar uteslutande för att försvara sina medlemmars särskilda intressen. Vidare har de endast haft enstaka kontakter med svaranden som i allmänhet varit begränsade till en granskning av några konkreta fall av stöd. Dessa fall har inte haft någon inverkan på utarbetandet eller tolkningen av de regler som är tillämpliga på statligt stöd inom textilsektorn och som tillämpades i det omtvistade beslutet. Mot bakgrund av dessa omständigheter skulle sökandena inte anses vara förhandlare i den mening som avses i domarna i målen Van der Kooy m. fl. mot kommissionen och CIRFS m. fl. mot kommissionen, vilka omnämns i föregående punkt.
- 30 Svaranden har medgivit att AIUFFASS har deltagit aktivt i det administrativa förfarandet. Å andra sidan skulle AKT ha nöjt sig med att skicka en kortfattad skrivelse för att ge sken av att ha varit aktiv inom ramen för det administrativa förfarandet. AKT skulle följaktligen inte uppfylla det villkor för aktivt deltagande som domstolen uppställt i sin rättspraxis.
- 31 Mot bakgrund av att svaranden den 15 juni 1994 sände en fullständig kopia av den skrivelse varmed det administrativa förfarandet avslutades till BATC, som är enda medlem av AKT, underrättades den sistnämnda organisationen vid samma tidpunkt som BATC. Följaktligen skulle sökanden inte ha väckt talan inom den frist som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget.

32 Sökandena, som stödjer sig på punkt 21—22 i domen i målet Van der Kooy m. fl. mot kommissionen och på punkt 29 i domen i målet CIRFS m. fl. mot kommissionen, som båda angivits ovan i punkt 28, har bedömt att en företrädarorganisation är personligen berörd av ett beslut av kommissionen beträffande statligt stöd då den har deltagit aktivt i det administrativa förfarandet.

33 I motsats till vad svaranden har hävdad skulle AKT ha deltagit aktivt i det administrativa förfarandet genom att den 3 november 1993 tillställa svaranden en skrivelse som innehöll en konkret redogörelse för den brittiska industrins principiella hållning beträffande planerna på stöd till Hualon. Vidare skulle sökandena, som i sina medlemmars intressen tagit upp ett stort antal ärenden med svaranden beträffande den ifrågavarande sektorn, vara svarandens motpart på samma sätt som Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS) i det mål i vilket domstolen meddelade dom den 24 mars 1993, CIRFS m. fl. mot kommissionen, som ovan nämnts i punkt 28.

34 Att AKT utgör motpart stöds enligt sökanden av följande omständigheter:

— den skrivelse av den 26 mars 1991 från Sir Leon Brittan, ledamot av kommissionen med ansvar för konkurrensfrågor, i vilken denne tackar AKT för att ha biträtt kommissionen i dess politik på området för statligt stöd till textilsektorn,

— de möten som ägt rum mellan ledamöterna av kommissionen Sir Leon Brittan och Millan, samt med kommissionens tjänstemän med avseende på kommissionens politik på området för statligt stöd,

— den skrivelse av den 22 maj 1991 till ledamoten i kommissionen, Millan, i vilken AKT uttryckte sitt motstånd mot tillämpningen av kommissionens tillkännagivande 92/C 142/04 till medlemsstaterna, genom vilket riktlinjer fastställdes för de verksamhetsprogram som medlemsstaterna uppmanats att upprätta inom ramen för ett gemenskapsinitiativ beträffande de regioner som är starkt bero-

ende av textil-och konfektionssektorn (EGT nr C 142, 1979, s. 5, nedan kallat Retexprogrammet) för att subventionera kapitalinvesteringar som görs av vissa företag inom textilsektorn i Grekland, Spanien och Portugal,

- de fem skrivelser som insänts till kommissionen mellan oktober 1991 och december 1993, med redogörelser för AKT:s inställning till de diskussioner som ägt rum inom ramen för Uruguay-rundan beträffande textilsektorn,
- de två skrivelserna av den 26 mars 1993 och den 16 juli 1993 om stöd eller planer på statligt stöd.

35 AIUFFASS har gjort gällande att den vidtagit följande åtgärder:

- två skrivelser om planer på stöd till Texmacokoncernen, daterade den 16 februari 1993 och den 25 mars 1993, har insänts till svaranden som besvarade dessa den 24 september 1993,
- en skrivelse till svaranden, som upprättats i samverkan med CIRFS och organisationen Eurocoton, daterad den 24 oktober 1993, genom vilken svaranden uppmanades utsträcka "kategorin syntetfibrer" till att omfatta produkter som tillverkas av medlemmarna i dessa organisationer,
- möten som den 9 mars 1993, den 14 december 1993 och den 29 april 1994 har hållits med de ansvariga vid kommissionen i samma ämne,
- det möte som den 21 januari 1994 ägde rum mellan svaranden och de organisationer som är medlemmar i Comitextil, en organisation som företräder den europeiska textilindustrin, för att diskutera insyn i svarandens politik på området för statligt stöd inom textilsektorn,

— två skrivelser, daterade den 12 maj och den 18 juni 1993, genom vilka AIUFFASS bad K. Van Miert, ledamot av kommissionen med ansvar för konkurrensfrågor, och generaldirektören Ehlermann vid generaldirektoratet för konkurrens (GD IV) vid kommissionen, att hålla ett anförande om stöd inom textilsektorn vid dess årliga kongress.

- 36 AIUFFASS har som svar på förstainstansrättens frågor uppgivit att den utgörs av tre sektioner; en för vävning med konst-och syntetfibrer, en för vävning och tvinnande av silke och slutligen en för texturering av kemiska fibrer. Den företräder 90 procent av de europeiska textiltillverkarna av konst-och syntetfibertyger. Ställningen för alla medlemmar i motsvarande sektion på marknaden skulle påverkas, eftersom deras verksamhet är identisk med en stor del av den verksamhet som utövas av Hualon.
- 37 AKT har som svar på förstainstansrättens frågor uppgivit att medlemmarna i BATC, dess enda medlem, är de främsta branschorganisationerna i Förenade kungariket, som är verksamma inom konfektions-och textilområdet, samt betydande bolag som är verksamma inom fler än en sektor av denna industri, som spinneri, vävning, konfektion etc. AKT anser sig företräda beklädnads-och textilindustrin i Förenade kungariket genom att de ovannämnda medlemmarna utgör mer än 80 procent av denna industri och genom att den är den enda organisation som företräder industrin i sin helhet. AKT har påstått att Hualon direkt skulle komma att konkurrera med de företag som är medlemmar i BATC vars verksamhet utgörs av spinneri, textilframställning med tråd och fibrer samt färgning och behandling av tyger och att den omtvistade investeringen följaktligen skulle påverka deras ställning på marknaden.
- 38 AKT har bestritt att dess talan skulle ha väckts för sent och har betonat att den är en juridisk person som är skild från BATC och som har en särskild roll och ett särskilt ansvarsområde. Det skulle inte vara fastställt att BATC skulle ha, eller nödvändigtvis borde ha, tillställt AKT en kopia av det beslut som den mottog genom en skrivelse av den 15 juni 1994.

- 39 AKT har även gjort förtydligandet att samma dag som beslutet delgavs BATC var ordföranden respektive verkställande direktören för BATC även ordförande och verkställande direktör för AKT. Däremot ingick även företrädare för arbetstagar-
nas fackliga organisationer i AKT: s styrelse, till skillnad från BATC: s dito.

Förstainstansrättens bedömning

1. Den tidsfrist för talans väckande som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget

- 40 I artikel 173 femte stycket i fördraget föreskrivs att talan skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden, allt efter omständigheterna.

- 41 Även om ordföranden och verkställande direktören för AKT vid den tidpunkt då beslutet meddelades BATC var ordförande respektive verkställande direktör för BATC, har det inte fastställts att AKT, som är en juridisk person skild från BATC, till följd av detta meddelande verkligen fick vetskap om beslutet och dess innehåll.

- 42 Då det inte är fastställt att AKT har haft vetskap om det omtvistade beslutet och dess innehåll innan detta offentliggjordes, skall det inte anses att den tidsfrist som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget började löpa före offentliggörandet.

- 43 Denna talan har väckts precis två månader efter det att beslutet offentliggjordes och yrkandet om att avvisa AKT:s talan på grund av att den väckts för sent skall således inte bifallas.

2. De villkor för sakprövning av talan som föreskrivs i artikel 173 fjärde stycket i fördraget

- 44 Genom artikel 173 fjärde stycket ges varje fysisk eller juridisk person rätt att väcka talan mot ett beslut som direkt och personligen berör honom, även om det utfärdats i form av ett beslut riktat till en annan person.
- 45 I förevarande fall var det omtvistade beslutet riktat till Förenade kungariket, som i förhållande till sökandena är tredje part. Det är således lämpligt att pröva om sökandena är direkt och personligen berörda av beslutet.
- 46 Enligt rättspraxis framstår det som högst osannolikt att dessa myndigheter inte skulle använda sig av den möjlighet som erbjuds genom kommissionens beslut, då det inte råder något tvivel om att de nationella myndigheterna avser att handla på ett visst sätt, vilket medför att sökanden kan vara direkt berörd (domstolens dom av den 17 januari 1985, Piraiki-Patraiki m. fl. mot kommissionen, 11/82, Rec. s. 207, punkt 9, förstainstansrättens domar av den 27 april 1995, ASPEC m. fl. mot kommissionen, T-435/93, REG s. II-1281, punkt 60—61 och AAC m. fl. mot kommissionen, T-442/93, REG. s. II-1329, punkt 45—46).
- 47 Då den brittiska regeringen i förevarande fall har visat att den har för avsikt att bevilja det omtvistade stödet skall sökandena anses direkt berörda av det omtvistade beslutet.

- 48 Beträffande frågan om huruvida sökandena är personligen berörda anser förstainstansrätten för det första att AIUFFASS, mot bakgrund av att stödet är avsett för en tillverkare av syntet- och bomullstyger, i egenskap av den branschorganisation för sektionen för "textilframställning med konst- och syntetfibrer" som samlar de mest betydande internationella tillverkarna av sådana tyger, är personligen berörd i den mening som avses i artikel 93.2 i fördraget (domstolens dom av den 14 november 1984, *Intermills mot kommissionen*, 323/82, Rec. s. 3809, punkt 16, domen i målet *Cook mot kommissionen*, punkt 24, och domen i målet *Matra mot kommissionen*, punkt 18—19, vilka båda nämns i punkt 27 ovan). Detsamma gäller AKT, vars enda medlem företräder de intressen som 80 procent av textil- och beklädnadsindustrin i Förenade kungariket har och särskilt de företags intressen som är verk samma inom samma sektor som Hualon.
- 49 För det andra påpekar förstainstansrätten att såväl AIUFFASS som AKT har deltagit i det administrativa förfarande som utmynnat i att det omtvistade beslutet antagits.
- 50 Vidare är, som förstainstansrätten har påpekat i sin dom av den 13 december 1995, *Exporteurs in Levende Varkens m. fl. mot kommissionen* (T-481/93 och T-484/93, Rec. s. II-2941, punkt 64), en talan om ogiltigförklaring som väckts av en samman slutning av företag till vilken den omtvistade rättsakten inte är riktad möjlig att uppta till sakprövning i två fall. Det första fallet uppstår då organisationen har ett eget intresse av att handla, nämligen då dess förhandlingsposition har påverkats av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad (domstolens dom av den 2 februari 1988, *Van der Kooy m. fl. mot kommissionen*, punkt 17—25, och dom av den 24 mars 1993, *CIRFS m. fl. mot kommissionen*, punkt 29—30, som båda nämns ovan i punkt 28). Det andra fallet är det då organisationen då den väcker talan träder in i en eller flera av sina medlemmars ställe under förutsättning att dessa medlemmar själva hade haft möjlighet att väcka en talan som hade kunnat prövas i sak (förstainstansrättens dom av den 6 juli 1995, *AITEC m. fl. mot kommissionen*, T-447/93, T-448/93 och T-449/93, REG. s. II-1971, punkt 60).
- 51 I förevarande fall har sökandena i de av sina medlemmars eller medlemmarnas medlemmars intressen, som är verksamma inom samma sektor som det företag som beviljats stöd, vidtagit åtgärder i fråga om såväl politiken beträffande statsstöd i allmänhet som konkreta projekt för statsstöd inom textilsektorn. Följaktligen har

såväl AIUFFASS som AKT sett sin förhandlingsposition som motpart till kommissionen påverkas av det omtvistade beslutet (domen i målet Van der Kooy m. fl. mot kommissionen, punkt 21—22, och domen i målet CIRFS m. fl. mot kommissionen, punkt 29—30, som båda nämnts ovan i punkt 28).

- 52 Mot bakgrund av det ovan anförda skall det avslutningsvis fastställas att sökandena är direkt och personligen berörda. Talan skall således prövas i sak.

Prövning i sak

Allmänt

- 53 I sitt beslut har svaranden granskat om det omtvistade stödet är lagenligt med hänsyn till artikel 92.3 a och c i fördraget. I tjugofemte till trettioförsta stycket (i tillkännagivandet) har svaranden undersökt om stödet skulle ha kunnat tillåtas enligt punkt 3 a. I trettioandra till sextiotredje stycket har svaranden bedömt stödet mot bakgrund av punkt 3 c. I sextiofjärde och sextiofemte punkterna har svaranden gjort en avvägning mellan målen som anges i artikel 92.3 a och 92.3 c och i sextiosjätte stycket har den tillåtit det omtvistade stödet med stöd av artikel 92.3 a och c.
- 54 Beträffande regionalstöd införs genom artikel 92.3 a och c i fördraget två undantag från fri konkurrens, vilka har sin grund i ändamålet med solidaritet inom gemenskapen, vilket är ett av fördragets grundläggande syften, såsom framgår av dess ingress. Då kommissionen utövar sin befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar åligger det denna att sammanjämka målen för den fria konkurrensen med målen för solidariteten inom gemenskapen med beaktande av proportionalitetsprincipen. Solidariteten inom gemenskapen har olika betydelse i olika fall och inverkar mer negativt på konkurrensen i de krissituationer som beskrivs i punkt 3

a, än i de fall som anges i punkt 3 c (se generaladvokaten Darmons förslag till avgörande och domstolens dom av den 14 oktober 1987, Tyskland mot kommissionen, 248/84, Rec. s. 4013, 4025 och 4031). I detta sammanhang är kommissionen skyldig att utvärdera de sektoriella verkningar som det planerade regionalstödet kan ha, även vad beträffar de regioner som kan omfattas av punkt 3 a, för att undvika att genom en stödåtgärd skapa ett sektoriellt problem på gemenskapsplanet, som är allvarligare än det ursprungliga, regionala problemet.

- 55 Utan att punkt 3 a för den skull fränkänns sin ändamålsenlighet har kommissionen, då den gör en avvägning mellan dessa syften, ett större utrymme för skönsmässiga bedömningar då det rör sig om ett stödprojekt som syftar till att främja utvecklingen av en sådan region som avses i punkt 3 a, än i fråga om ett identiskt stödprojekt som avser en sådan region som åsyftas i punkt 3 c.
- 56 Domstolsprövningen av ett beslut som fattats inom denna ram bör begränsas till en kontroll av att reglerna för förfarandet och motivering har följts och att de omständigheter som ligger till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att ingen uppenbart oriktig bedömning gjorts av dessa omständigheter samt att inget maktmissbruk förekommit (domstolens dom av den 29 februari 1996, Belgien mot kommissionen, C-56/93, REG. s. I-723, punkt 11, samt angiven rättspraxis). Det ankommer i vart fall inte på förstainstansrätten att ersätta beslutsfattarens ekonomiska bedömning med sin egen bedömning (domen i målet Matra mot kommissionen, punkt 23, som nämnts ovan i punkt 27).
- 57 Eftersom det företag som är mottagare av det planerade stödet ingår i textilsektorn, skall förstainstansrätten emellertid även säkerställa att svaranden har rättat sig efter de riktlinjer som svaranden själv fastställde i 1971 års tillkännagivande och i 1977 års skrivelse, under förutsättning att de inte står i strid med fördraget (domstolens dom av den 24 februari 1987, Deufil mot kommissionen, 310/85, Rec. s. 901, punkt 22).

58 I förevarande fall har sökandena hävdat att beslutet är ogiltigt, eftersom svaranden har gjort uppenbart oriktiga bedömningar dels av det antal arbetstillfällen som skulle kunna skapas genom den omtvistade investeringen, dels av den verkan investeringen skulle ha på överkapaciteten inom sektorn.

59 För att fastställa att kommissionen har gjort en sådan uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna som skulle kunna motivera att det omtvistade beslutet ogiltigförklaras, skall den bevisning som ingivits av sökandena vara tillräcklig för att medföra att de bedömningar av omständigheterna som återges i beslutet förlorar sin trovärdighet.

Huruvida bedömningen av omständigheterna var uppenbart oriktig

A — Beräkningen av antalet arbetstillfällen

60 Enligt sökandena skall beslutet ogiltigförklaras, eftersom det vilar på ett resonemang som är felaktigt till följd av att en uppenbart oriktig bedömning gjorts av antalet arbetstillfällen som direkt skapas genom den omtvistade investeringen.

61 Innan svaranden uttalade sig om saken har den bestritt att denna invändning skulle kunna prövas i sak.

62 Förstainstansrätten anser att det är lämpligt att först pröva invändningen om avvisning.

1. Huruvida invändningen om att bedömningen av antalet arbetstillfällen skulle vara oriktig kan prövas i sak

63 Svaranden har vänt sig mot att denna invändning skall upptas till prövning, eftersom sökandena inte har bestritt detta antal under det administrativa förfarandets gång, trots att denna uppgift framhölls redan då förfarandet inleddes.

64 Förstainstansrätten anser att det inom området för statligt stöd inte finns någon bestämmelse, enligt vilken rätten för en person som är direkt och personligen berörd att väcka talan mot en rättsakt som är riktad mot en tredje part, görs avhängig av villkoret att denne under det administrativa förfarandet har gjort gällande samtliga de klagomål som framgår av stämningsansökan. Då någon sådan bestämmelse inte finns skall en sådan persons rätt att väcka talan inte inskränkas av det enkla skälet att denne, trots att han hade kunnat göra det, har avstått från att under det administrativa förfarandet yttra sig över en bedömning som meddelats vid inledningen av förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget och som upprepats i det omtvistade beslutet.

65 Av detta följer att invändningen skall upptas till sakprövning

2. Huruvida invändningen om att bedömningen av antalet arbetstillfällen skulle vara oriktig är välgrundad

Parternas argument

66 Enligt sökandena tyder jämförelser som gjorts beträffande den personal som behövs i moderna och effektiva textilfabriker i Västeuropa, avseende den produktionsvolym som angivits, på att projektet inte skulle skapa 1 800 direkta arbetstillfällen, utan endast mellan 950 och 1 050 arbetstillfällen.

- 67 Mot bakgrund av att svaranden har givit den brittiska regeringen tillstånd att utge det omtvistade stödet efter en avvägning mellan de positiva regionala verkningarna av Hualons planerade investering och de möjliga negativa verkningarna på hela produktionskapaciteten och konkurrensen, anser sökandena att svarandens slutsatser är oriktiga.
- 68 Antalet indirekta arbetstillfällen som bör skapas genom det omtvistade projektet skulle svårligen gå att kontrollera och ett antal av dessa borde för övrigt vara av begränsad varaktighet.
- 69 Även om de antal som uppgivits av svaranden skulle visa sig vara korrekta, skulle slutligen tillskapandet av arbetstillfällen till följd av den omtvistade investeringen ske på bekostnad av befintliga arbetstillfällen i andra regioner inom gemenskapen.
- 70 Enligt svaranden är det på intet sätt fastställt att en uppenbart oriktig bedömning har gjorts.
- 71 Vidare skulle de ansvariga nationella myndigheterna uttryckligen ha angivit att ett villkor för beviljandet av stödet var att 1 800 arbetstillfällen faktiskt tillskapades.
- 72 Svaranden har avslutningsvis med stöd av intervenienten hävdade att argumentet att det omtvistade projektet skulle leda till att arbetstillfällen skapas på bekostnad av befintliga arbetstillfällen i andra regioner inom gemenskapen är irrelevant, då det är ett inneboende syfte med varje regionalstöd att förbättra den mottagande regionens ställning samtidigt som andra regioners ställning i motsvarande mån försämras. För övrigt skulle detta argument vara grundat på den felaktiga förutsättningen att Hualons produktion skulle ersätta andra tillverkarens produktion inom gemenskapen och inte importerade produkter.

- 73 Intervenienten har bestritt att det skulle vara möjligt att beräkna antalet arbetstillfällen utifrån liknande investeringar som genomförts av effektiva företag inom gemenskapen, på grund av dels att det inom gemenskapen inte finns någon fabrik av denna storlek som är fullständigt integrerad, dels att de ifrågavarande produkterna och tillverkningsmetoderna inte är desamma.
- 74 Intervenienten har gjort gällande att om antalet arbetstillfällen som skulle kunna skapas genom det omtvistade projektet skulle vara mindre än vad som angivits i det omtvistade beslutet, skulle de slutsatser som beslutet innehåller trots detta alljämt vara giltiga i tillämpliga delar, eftersom antalet indirekta arbetstillfällen och storleken på byggnadsarbetena, för det första, inte nödvändigtvis skulle minska proportionellt och, för det andra, att det antal arbetstillfällen som skulle skapas alljämt vore betydande för Nordirland samt, för det tredje, att utbetalningen av subventionen vid varje steg av uppförandet av fabriken skulle bero av att ytterligare arbetstillfällen skapades.

Förstainstansrättens bedömning

- 75 För att kunna bedöma om det omtvistade projektet uppfyller villkoren för att det undantag som anges i artikel 92.3 a i fördraget skall vara tillämpligt, har svaranden konstaterat att det i den berörda regionen rådde allvarliga arbetslöshetsproblem (24 procent i de norra delarna av Belfast, varav 56 procent var arbetslösa sedan mer än ett år, eller en arbetslöshet om cirka 30 procent för män, och 28,5 procent i de västra delarna av Belfast, varav 64 procent var arbetslösa sedan mer än ett år, eller en arbetslöshet om ca 35 procent för män). Svaranden har vidare påstått att de 1 800 direkta arbetstillfällen som skulle skapas genom investeringsprojektet skulle ge arbete åt 10,8 procent av de arbetslösa i de norra och västra delarna av Belfast (tjugonionde stycket i tillkännagivandet). Svaranden har därtill uppgivit att projektet även skulle skapa 500 indirekta arbetstillfällen till förmån för den lokala ekonomin (trettonde stycket) och har bedömt att detta skulle få positiva följdverkningar för regionen som annars skulle ha mycket svårt att dra till sig investeringar.

- 76 Sökandena har inte bestritt vare sig att det omtvistade stödet har till syfte att främja den ekonomiska utvecklingen i den berörda regionen eller att denna är hårt drabbad av arbetslöshet. De har begränsat sig till att hävda att det omtvistade projektet inte skulle skapa fler än 950—1 050 arbetstillfällen, istället för 1 800. De enda omständigheter som de har framfört på denna punkt avser dels den genomsnittliga timlönkostnaden i Förenade kungariket och i vissa asiatiska länder, dels den årliga produktionen per arbetare vid Hualon och tre europeiska företag. Dessa faktorer avser emellertid dels en del av Hualons produktionskostnader, dels detta företags produktivitet, men inte direkt det antal arbetstillfällen som projektet skulle skapa. Sökandena har följaktligen inte visat vare sig att någon sådan uppenbart oriktig bedömning gjorts av antalet arbetstillfällen som skulle kunna skapas genom projektet eller att en sådan oriktig bedömning skulle motivera att svarandens slutsatser ansågs felaktiga.
- 77 Den omständigheten, vilken för övrigt inte styrkts i förevarande fall, att ett projekt för vilket regionalstöd beviljas bidrar till att skapa arbetstillfällen samtidigt som det hotar arbetstillfällen i andra regioner inom gemenskapen, kan inte som sådan motivera att beslutet att tillåta stödet skall ogiltigförklaras.
- 78 Följaktligen skall invändningen om att bedömningen av antalet arbetstillfällen som skapas genom det omtvistade projektet är oriktig inte anses vara befogad.

B — Bedömningen av det omtvistade projektets följdverkningar på överkapacitet

- 79 Sökandena har gjort gällande att svaranden har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att

— fastställa att Hualons tyger inte skulle konkurrera med dem som framställs av övriga tillverkare inom gemenskapen och att de inte skulle bidra till att öka överkapaciteten,

- för övrigt ha analyserat marknaden för dessa produkter på ett bristfälligt sätt,
- ha stött sig på felaktiga förutsägelser beträffande framtida efterfrågan.

1. Konkurrensen mellan Hualon och de övriga gemenskapstillverkarna

- 80 Sökandena har bestritt att Hualons framtida produktion kommer att ersätta import utan att öka produktionskapaciteten och ifrågasatt att Hualon kommer att tillverka uteslutande tyger av enkel kvalitet. De har vidare gjort gällande att svaranden inte noggrant har definierat begreppen ”enkel kvalitet” och ”hög kvalitet” och har invänt att denne inte har beaktat vare sig den betydande ställning som producenterna inom gemenskapen har, och även kommer att ha inom en överskådlig framtid inom sektorn för produkter av enkel kvalitet, eller att luft-och vattenvävsmaskiner används för att tillverka såväl tyger av hög kvalitet som tyger av enkel kvalitet.
- 81 Förstainstansrätten skall pröva dessa olika punkter var för sig och börjar med att pröva svarandens definition av begreppet ”tyger av enkel kvalitet”.

Distinktionen mellan enkel kvalitet och hög kvalitet

— Parternas argument

- 82 Sökandena har gjort gällande att svaranden inte har definierat de kriterier som skiljer produkter av enkel kvalitet från dem av hög kvalitet, då denna skillnad är av grundläggande betydelse i det omtvistade beslutet.

83 Då det är fråga om kriteriet vikt om 200 gram per kvadratmeter, som anges i artonde stycket i tillkännagivandet, har sökandena gjort gällande att ett stort antal av de textilprodukter som traditionellt anses ha ett högt förädlingsvärde har lägre vikt. 80 procent av de produkter som är avsedda för dam-och barnkonfektionsmarknaden skulle ha lägre vikt, utan att därmed kunna klassificeras som "massartiklar", och de tyger som används i foder och anoraker, som svaranden i fyrtiotredje stycket i sitt tillkännagivande har angivit som relevanta för den produktmarknad där Hualon kommer att vara verksam, kan hänföras till kategorin produkter med högt förädlingsvärde, trots en lägre vikt än 200 gram per kvadratmeter. Slutligen har 96 procent av alla konfektionstyger en vikt som understiger 200 gram per kvadratmeter.

84 Med hänvisning till det kriterium som anges i fyrtiotredje stycket i tillkännagivandet har sökandena dessutom bedömt att den omtvistade investeringen skulle komma att ha mycket allvarliga följdverkningar på produktionen inom gemenskapen. Detta stycke har följande lydelse: "Hualon kommer att tillverka grundtyger för färgning, behandling och tryck avsedda att användas för produkter som foder till dräkter, olika slags kostymer, klänningar, skjortor och anoraker. Gemenskapstillverkarna tillverkar i allt högre utsträckning tyger som vävs tätare och har en bättre kvalitet och yta, ett bättre fall och en bättre struktur och används särskilt till skidkläder och vattenavstötande jackor i mikrofiber." Gemenskapstillverkarnas produktion utgörs till mellan 80 och 90 procent av fodertyger till dräkter och olika slags kostymer, samt tyger avsedda för klänningar, skjortor och anoraker vilka tillverkas såväl med luft-eller vattenvävsmaskiner som med projektil-eller lansvävsmaskiner. Vidare har dessa produkter i vissa fall ett lågt förädlingsvärde och i andra fall högt förädlingsvärde.

85 Enligt sökandena är gemenskapstillverkarna verksamma inom den sektor som Hualon avser att starta verksamhet i, såväl i fråga om tygtillverkning som produktförädling, vilka utgör det första steget i det omtvistade projektet.

- 86 Enligt svaranden förutsätter inte hans resonemang för att vara giltigt att matematiska skiljekriterier fastställs, då det är tillräckligt med kriterier som gör det möjligt att urskilja tendenser i stort. Tyger av enkel kvalitet skulle inte kunna skiljas från produkter av hög kvalitet på grundval av ett enda skiljekriterium. Beslutet skulle vila på ett knippe kriterier som gör det möjligt att bedöma om tillverkning sker av produkter av enkel eller hög kvalitet, särskilt på grundval av huruvida de tillverkas i små eller stora serier, hur stort förädlingsvärdet är och i synnerhet graden av flexibilitet vid användningen av olika typer av vävmaskiner.
- 87 Svaranden har åberopat dokumentet ”Textiles, habillement, chaussures et cuir” i *Panorama de l'industrie communautaire 1994* av Observatoire européen du textile et de l'habillement och Fitzpatrick Associates, och har betonat att det mest betydelsefulla kriteriet är flexibilitet i tillverkningsprocessen, då produkter av hög kvalitet tillverkas i små kvantiteter och under en kortare tidsperiod än produkter av enkel kvalitet. Detta skulle vara anledningen till att det i det omtvistade beslutet görs skillnad mellan luft-och vattenvävsmaskiner och lans-och projektilvävsmaskiner för att avgöra hur produktionskapaciteten sannolikt kommer att utvecklas avseende den typ av tyger som kommer att tillverkas av Hualon, med bakgrund av att luft-och vattenvävsmaskiner är mindre flexibla och således mindre lönsamma vid tillverkning i små serier.
- 88 Svaranden har avslutningsvis påstått att den inte gjorde en uppenbart felaktig bedömning då den ansåg att det omtvistade projektet inte på ett märkbart sätt skulle påverka den befintliga kapaciteten inom gemenskapen.
- 89 Enligt sökandena är svarandens påstående att det inte förekommer ett enda kriterium som skulle göra det möjligt att inordna varje form av produktion antingen i kategorin för produkter av enkel kvalitet eller i den för tyger av hög kvalitet och det omtvistade beslutet, där det uttryckligen anges att ”produktmarknaderna är olika”, motstridiga.

- 90 Enligt intervenienten finns det fyra faktorer, som inbördes stödjer varandra, som gör det möjligt att urskilja marknaderna för produkter av hög respektive enkel kvalitet: produktslag, efterfrågans och utbudets karaktär, vilka tillverkarna respektive konsumenterna är samt konkurrensfaktorer.
- 91 De artiklar med högt förädlingsvärde som tillverkats i små serier skulle vara av hög kvalitet medan enkel kvalitet å andra sidan skulle karakterisera artiklar med lågt förädlingsvärde som tillverkas i stora serier. I beslutet hänvisas till tygets vikt inte för att skilja de två produktkategorierna åt, utan för att visa hur intervenienten har beskrivit Hualons framtida tillverkning.
- 92 Efterfrågan på tyger av enkel kvalitet präglas av en extrem men jämn priskänslighet, medan efterfrågan på tyger av hög kvalitet skulle vara mindre elastisk, om än mer oförutsebar, eftersom den har samband med modets växlingar.
- 93 Det framgår underförstått av beslutet att produkter av hög kvalitet levereras nästan direkt till tillverkarna av kläder/konfektion för detaljhandeln, medan produkterna av enkel kvalitet går till textiltillverkarna i gemenskapen, som i ökande utsträckning koncentrerar sig på de slutliga stegen vid bearbetningen av tyget. Intervenienten har, med stöd av en artikel i facklitteraturen (M. Scheffer "Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers", *Textile Outlook International*, Textile Intelligence Limited, januari 1994), preciserat att det till största delen är gemenskapstillverkare som importerar grundtyger för att bearbeta dessa och dra fördel av förfarandet för passiv förädling.
- 94 Sökandena har påpekat att det omtvistade beslutet inte alls innehåller en sådan bedömning av marknaden, utan att det tvärtom är otydligt på denna punkt. Det är just detta som är deras klagomål.

— Förstainstansrättens bedömning

- 95 I beslutet förtydligas att "[Hualons] tillverkning uteslutande kommer att vara inriktad på segmentet för produkter av enkel kvalitet på textilmarknaden, nämligen serietillverkade tyger med lågt förädlingsvärde med en täthet om högst 200 gram per kvadratmeter" (tjugoförsta stycket i tillkännagivandet). Med hänvisning till den brittiska regeringens yttrande anges i beslutet att det kommer att röra sig om tyger som "serietillverkas till låg kostnad" (elfte och sextonde styckena i tillkännagivandet) och som ingår i ett "marknadssegment som karakteriseras av en hård priskonkurrens" (sextonde stycket).
- 96 För att skilja mellan denna produktion och gemenskapstillverkarnas produktion anges i beslutet att gemenskapstillverkarna i allt högre utsträckning inriktar sig på "produkter av hög kvalitet med mindre priselasticitet" (fyrtioandra stycket i tillkännagivandet), nämligen "mer tätvävda tyger av bättre kvalitet som har bättre yta, fall och struktur" (fyrtiotredje stycket), det vill säga "specialiserade produkter med högt förädlingsvärde" (fyrtiofemte stycket).
- 97 De kriterier som svaranden har räknat upp är tillräckligt relevanta för att kunna ligga till grund för svarandens bedömning vid en tillämpning av artikel 92.3 i fördraget. Det förefaller därtill som om skillnaden mellan tyger av enkel och hög kvalitet anses vara tillräckligt relevant inom sektorn för att ligga till grund för en marknadsanalys (se "Textiles, habillement, chaussures et cuir", i *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, som nämnts ovan i punkt 87, där det är fråga om "serietillverkade produkter", som är föremål för intensiv konkurrens från tillverkare i utvecklingsländer (s. 14-1), eller "standardartiklar" (s. 14-7) respektive produkter av "hög kvalitet" (s. 14-7) eller "produkter av hög kvalitet avsedda för särskilda, väl definierade marknadsnischer" (s. 14-1), "artiklar av hög kvalitet (s. 14-6)", produkter som är "mindre priskänsliga och som inte kan serietillverkas i samma utsträckning som standardartiklar" (s. 14-7). I sin artikel med titeln "Inter-

nationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers”, som nämns ovan i punkt 93, s. 105 och 114, talar M. Scheffer om ”basic qualities” och ”basic products”).

98 Följaktligen kan svaranden inte anklagas för att ha underlåtit att definiera de kriterier som skiljer produkter av enkel kvalitet från produkter av hög kvalitet.

99 Denna invändning skall följaktligen inte godtas.

Huruvida Hualons produktion ersätter importerade produkter

— Parternas argument

100 Sökandena har bestritt att Hualons framtida produktion kommer att ersätta importerade produkter utan att höja produktionskapaciteten med bakgrund av att denna enbart berör ett marknadssegment, nämligen serietillverkade tyger av enkel kvalitet, vilket om Hualon inte funnes skulle fyllas av import från tredje länder.

101 För det första skulle tillverkningen i gemenskapen, tvärtemot vad svaranden har gjort gällande, inte tendera att successivt frångå tillverkning av enklare kvaliteter och flytta denna till tredje länder. Med hänvisning till två artiklar i Observatoire européen du textile et de l'habillement (M.-J. Prudhommeaux, ”L'industrie de l'habillement: entre délocalisation et Sentier”, 1994, vol. III, nr 2, och M. Scheffer, ”The Changing Map of European Textiles”, *Production and Sourcing of Textiles*

and Clothing Firms, 1994, s. 81—82, Observatoire européen du textile et de l'habillement) har sökandena gjort gällande att företelsen med utflyttning inte rör textilbranschen som sådan, utan konfektionsbranschen.

- 102 För det andra skulle Hualon i än mindre grad kunna ersätta import om företaget inte var lönsamt, eftersom det då inte skulle kunna konkurrera med tillverkarna i tredje länder där lönerna är låga. Exempelvis skulle lönekostnaden per meter polyamid-eller polyestertyg vara 0,31 USD mot 0,013 USD i Indonesien och 0,011 USD i Vietnam.
- 103 Det omtvistade stödet borde inte ha tillåtits, eftersom den omtvistade investeringen medför en avsevärd höjning av överkapaciteten, vilket är förbjudet enligt de rambestämmelser för stöd till textilindustrin som svaranden har upprättat (tillkännagivande från juli 1971 och 1977 års skrivelse). I strid med syftet med Retexprogrammet, som nämns ovan i punkt 34, skulle investeringen för vilken stöd beviljats, även leda till att den berörda regionen gjordes ytterligare beroende av textilindustrin, särskilt som arbetstillfällena i textil- och konfektionssektorn redan utgör 25 procent av det totala antalet arbetstillfällen i tillverkningssektorn. Till följd av de olika rambestämmelserna för textilsektorn skulle det åligga kommissionen att på ett mycket väl underbyggt sätt visa att det omtvistade projektet inte skulle kunna öka överkapaciteten.
- 104 Under alla omständigheter skulle svaranden inte ha befogenhet vare sig att bevilja ett stöd enbart på grundval av en marknadstendens eller att bevilja ett stöd som just skulle föranleda att de antaganden som motiverade tillståndet kom att förverkligas. Om det vore riktigt att tillverkningen i gemenskapen skulle minska till fördel för den i tredje länder, skulle i alla händelser en sådan utveckling i än högre grad tala för att det omtvistade stödet inte skulle tillåtas. I själva verket skulle gemenskapstillverkare som tillverkar produkter av enkel kvalitet utsättas för konkurrens

inte bara från import från tredje länder utan även från Hualon, vilket skulle medföra att obalansen mellan utbudet, som redan är överskjutande, och efterfrågan på den europeiska marknaden förvärrades.

105 Enligt svaranden överensstämmer det omtvistade beslutet helt med de riktlinjer som svaranden preciserade i 1971 års tillkännagivande och 1977 års skrivelse. Retexprogrammet skulle inte vara relevant i detta fall, eftersom arbetstillfällena inom textil- och konfektionsbranschen uppgår till endast 4,5 procent i Nordirland. En undersökning av lönsamheten är inte nödvändig för att bedöma huruvida ett investeringsstöd är förenligt med riktlinjerna. För övrigt är de statistiska uppgifter som sökandena har ingivit beträffande lönekostnaden per meter tyg i Förenade kungariket, genomsnittliga siffror och inbegriper siffror som avser föråldrade produktionsanläggningar, utan att den särskilda situationen vid Hualons fabrik i Nordirland beaktas. Slutligen har sökandena inte styrkt att en uppenbart oriktig bedömning har varit av avgörande betydelse i det omtvistade beslutet.

106 Även om det åsyftade stödet inte förverkligas och Hualons fabrik inte öppnas i Nordirland, skulle fabriker i gemenskaperna enligt intervenienten komma att stänga under trycket från asiatiska tillverkare. Det ständigt minskande antalet arbetstillfällen i textilindustrin i gemenskapen visar att en sådan utveckling pågår. Importandelen av de berörda produkterna är omfattande (år 1991, 40 procent för produkter i kategorin AMF 2 [tyg och bomull] och 25 procent för produkter i kategorin AMF 35 [helsyntetiskt tyg och fibrer]), vilket visar en ökning om 68 procent sedan år 1985). Tendensen fortsätter alltjämt (en ökning med 4,3 procent mellan år 1990 och år 1992), trots att de exporterande tredje länderna ännu inte helt utnyttjar sina handelskvoter och dessa kvoter skall frångås till följd av avtalen i Uruguay-rundan.

107 Intervenienten har med stöd av det i punkt 87 ovan nämnda dokumentet "Textiles, habillement, chaussures et cuir" i *Panorama de l'industrie du textile et de l'habillement 1994*, hävdatt att gemenskapstillverkarna har besvarat konkurrensen från de tillverkare som har lägre omkostnader genom att inrikta sin produktion på artiklar av högre kvalitet.

- 108 Denna tendens bekräftas av det låga antal luft-och vattenvävmaskiner som har installerats i gemenskapen.
- 109 Hualon-projektet skulle gå rakt emot dessa tendenser. Hualon har för avsikt att generera vinster och samtidigt konkurrera med importen av lågkostnadsprodukter från länderna i Asien.
- 110 Av det som ovan anförts följer att Hualons produkter huvudsakligen skulle konkurrera endast med importerade varor. Det är också riktigt att Hualons användning av nya vävmaskiner skulle öka överkapaciteten, men den skulle å andra sidan inte inverka på den strukturella överkapaciteten i den mening som avses i 1977 års skrivelse. I denna påtalades problemet med vävmaskiner som drivs med förlust för att täcka en del av de fasta kostnaderna då ägarna inte förmår införskaffa det nödvändiga kapitalet för att ersätta denna utrustning med nya och lönsamma maskiner. Det är under sådana förhållanden som ett stort antal luft-och vattenvävmaskiner används i gemenskapen och detsamma gäller för de flesta lans-och projektilvävmaskiner som används för tillverkning av tyger av enkel kvalitet.
- 111 Intervenienten anser att om det är riktigt att det aktuella stödet skulle ha en negativ inverkan på de vävmaskiner som idag inte är lönsamma i drift, innebär det att dessa vävmaskiner, vilka bidrar till den strukturella överkapaciteten, i varje fall kommer att överges oavsett vilken inverkan det aktuella stödet kommer att ha. Den enda långsiktiga lösningen på problemet med den överkapacitet som idag råder i gemenskapen skulle vara att ersätta den strukturella överkapaciteten med en konkurrenskapacitet, vilken inte skulle hotas eftersom det är fråga om produkter av hög kvalitet.
- 112 Det argument som grundas på Retexprogrammet skulle avslutningsvis inte vara relevant, eftersom det avser gemenskapens stödprogram och inte statliga stöd.

— Förstainstansrättens bedömning

- 113 I sitt beslut har svaranden uttryckligen hänvisat till 1971 års tillkännagivande och 1977 års skrivelse. I dessa dokument förbjuds stöd som föranleder att överkapaciteten i produktionen förvärras inom sektorer där sådan råder samt uppställs kriterier för tillämpningen av denna princip.
- 114 För det första förtydligas i bilagan till 1977 års skrivelse att begreppet överkapacitet förutsätter att ett tillräckligt antal sektorer inom branschen beaktas. I förevarande fall har svaranden inriktat sin bedömning på sektorer för tyger av enkel kvalitet.
- 115 För det andra föreskrivs i bilagan till 1977 års skrivelse att den förväntade utvecklingen av konkurrensvillkoren skall beaktas för att bedöma vilka återverkningar ett planerat stöd kan ha på överkapaciteten. Det är därvid följaktligen lämpligt att undersöka om den förväntade utvecklingen av konkurrensvillkoren har beaktats i det omtvistade beslutet.
- 116 För att bedöma gemenskapstillverkarnas marknadsställning har svaranden utgått från uppfattningen att tyger av enkel kvalitet huvudsakligen tillverkas med luft-och vattenvävsmaskiner. Det framgår av beslutet att på grund av stark priskonkurrens inom segmentet för produkter av enkel kvalitet är den omständigheten att gemenskapstillverkarna föredrar en viss produktionsteknik framför en annan nödvändigtvis ett uttryck för deras strategi att inta en särställning på marknaden. Med hänvisning till bland annat siffror som uppgivits av en konsult, av vilka det framgår att skillnaden i antalet installerade luft-och vattenvävsmaskiner är stor mellan Asien och gemenskapen, påpekas det i beslutet att "textilindustrin i gemenskapen uppvisar en viss preferens för lans-och projektilvävsmaskiner ... framför luft-och vattenvävsmaskiner", en preferens som skulle "styrkas av de tendenser som konstaterats vid utbyte av vävsmaskinerna, som en reaktion på den allt hårdare priskonkurrens som textiltillverkarna utanför gemenskapen ägnar sig åt" (fyrtioandra och fyrtiofjärde styckena i tillkännagivandet). Av beslutet framgår att gemenskapstillver-

karna tenderar att frångå de enklare kvaliteterna för att övergå till produkter av högre kvalitet (fyrtiotredje stycket i tillkännagivandet) samtidigt som tillverkningen av tyger av enklare kvalitet tenderar att flyttas till tredje länder där lönekostnaderna är lägre (trettiosjätte, fyrtiofemte och fyrtiosjunde styckena). Om de kvantitativa begränsningar som föreskrivs i GATT-avtalet upphör skulle detta öka importen ännu mer (fyrtiosjunde stycket). I beslutet tas avslutningsvis hänsyn till tendensen att produktionskapaciteten minskar i gemenskapen (fyrtioåttonde och fyrtionionde styckena i tillkännagivandet) och att konsumtionen förändras (femtiende till femtioandra styckena). Det är mot bakgrund av denna bedömning som svaranden har dragit slutsatsen att Hualons produktion skulle bidra till att ersätta import snarare än att öka överkapaciteten i produktionen.

- 117 Den facklitteratur som sökandena har åberopat motsäger inte denna bedömning. I sin artikel, som nämnts ovan i punkt 101, tar M.-J. Prudhommeaux upp utflyttningen av konfektionsindustrin till tredje länder där lönerna är låga, men artikeln innehåller inte något som tyder på att denna företeelse inte skulle gälla för tyger av enkel kvalitet. Utdraget ur M. Scheffers artikel "The Changing Map of European Textiles", som nämnts ovan i punkt 101, ger inte heller stöd åt sökandenas påstående, snarare tvärtom. I artikeln behandlas problemet med utflyttning av textiltillverkningen. Författaren påvisar sambandet mellan konfektion och tygtillverkning genom att påstå att en klädtillverkares framgång är beroende av förekomsten av tjänster och underleverantörer på det lokala planet samt, med hänsyn till den tekniska utvecklingen, kvalificerad arbetskraft. Författaren gör än en gång dessutom förtydligandet att vissa tillverkare köper in tyger från tredje länder (det vill säga länder utanför gemenskapen) och kompletterar sin tillverkning i gemenskapen med import av artiklar av enkel kvalitet som inte kan tillverkas här på konkurrenskraftiga villkor till följd av de kostnader som gemenskapstillverkarna har. Författaren beaktar även den möjligheten att färgning- och slutbearbetning i framtiden skulle kunna utflyttas till länder med mindre restriktiv miljöskyddslagstiftning. Han har utvärderat vilka fördelar en klädtillverkare i gemenskapen som planerar att flytta ut tillverkning, legotillverkning och inköp skulle ha av att ha tillgång till en lokal textiltillverkare (det vill säga till en tillverkare utanför gemenskapen). Författaren drar slutsatsen att vissa fördelar talar för att det är lämpligt att köpa in tyger från en lokal tillverkare eller att anlägga fabriker i de främsta länderna för klädtillverkning.

- 118 Andra artiklar i facklitteraturen som ingår bland handlingarna i målet ("Textiles, habillement, chaussures et cuir" i *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, som nämnts ovan i punkt 87, M. Scheffer "Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers", som ovan nämnts i punkt 93, Sri Ram Khanna, "Trends in US and EU Textile and Clothing Imports", *Textile Outlook International*, Textile Intelligence Limited, november 1994), är försiktiga och nyanserade, men förefaller att ge stöd åt svarandens bedömning snarare än motsatsen.
- 119 Av detta följer att svaranden har gjort en rimlig bedömning av den förväntade utvecklingen av konkurrensvillkoren. Sökandena har inte med tillräcklig sannolikhet visat att det förekommer sakliga fel som skulle kunna motivera att bedömningen och de slutsatser som ligger till grund för denna ifrågasattes.
- 120 Då det gäller projektets lönsamhet har svaranden ansett att det inte fanns anledning att bestrida Förenade kungarikets påstående att lönsamheten var säkerställd genom att det privata företag som erhöll stödet skulle bära 60 procent av investeringskostnaderna och de risker som etableringen skulle medföra (sextiotredje stycket i tillkännagivandet). Svaranden hade skäl att inte göra en mer djupgående granskning av frågan då projektet sannolikt var lönsamt och företaget konkurrenskraftigt, eftersom den koncern som kontrollerar det företag som erhöll stödet är verksam i länder i Sydostasien med måttliga lönekostnader. Svaranden hade således skäl att av de betydande investeringar som företaget planerade att göra i Nordirland dra slutsatsen att projektet uppvisade ekonomiska fördelar framför tillverkning i Asien, eller åtminstone att det var lönsamt.
- 121 Avslutningsvis har svaranden inte överskridit sitt utrymme för skönsässig bedömning då den gav tillstånd till ett stöd som uppenbart stod i strid med syftet med Retexprogrammet. Detta har i själva verket inte till syfte att hindra en region som i hög grad är beroende av textilbranschen och som därtill är ekonomiskt och socialt eftersatt att förbättra sin situation genom att mottaga stöd, även om det

skulle leda till ett ännu större beroende av textilbranschen, särskilt då den investering som stöds borde göra det möjligt för regionen att dra till sig andra investeringar. Om det, såsom sökandena har påstått, skulle följa av Retexprogrammet att beviljandet av stöd på textilområdet skulle vara förbjudet oavsett vilka andra ekonomiska särdrag den berörda regionen hade, skulle detta program ha den orimliga följden att Nordirland försvagades på det ekonomiska planet, medan programmet tvärtom syftar till att förstärka den berörda regionens ekonomiska ställning. Följaktligen innebär inte Retexprogrammet som sådant att det omtvistade stödet skall anses vara rättsstridigt.

- 122 Av det ovan anförda följer att invändningen inte skall godkännas.

Hualons produktion

— Parternas argument

- 123 Sökandena har bestritt att Hualons tillverkning kommer att begränsas till tyger av enkel kvalitet, vilket påstås i tjugoförsta och fyrtyotredje styckena i beslutet. Styrelseordföranden i Hualon skulle den 13 november 1994 i en intervju i BBC ha uttalat att Hualons mål var att tillverka tyger av hög kvalitet och högt förädlingsvärde.
- 124 Enligt svaranden, som stöds av intervenienten, har detta uttalande dementerats officiellt av Hualon.
- 125 Intervenienten har gjort gällande att Hualon enbart skulle serietillverka produkter med lågt förädlingsvärde.

— Förstainstansrättens bedömning

- 126 I det omtvistade beslutet beviljas ett stöd till etablerandet av en fabrik för tillverkning av tyger av enkel kvalitet, såsom dessa tidigare har definierats (se ovan punkterna 95 och 96).
- 127 Invändningen grundas på antagandet att Hualon inte skulle tillverka enbart tyger av enkel kvalitet. Detta antagande grundas huvudsakligen på ett uttalande som styrelseordföranden för Hualon gjorde efter beslutet.
- 128 Enbart ett påstående att ett av de grundläggande villkoren för ett beslut om att bevilja ett stöd inte skulle vara uppfyllt, kan inte motivera att beslutet inte skall anses vara lagenligt. Om det företag som beviljats stödet skulle underlåta att iaktta villkoren för beviljandet ankommer det på medlemsstaten att tillse att beslutet tillämpas på ett korrekt sätt och på kommissionen att bedöma om det finns anledning att begära att stödet återbetalas (domstolens dom av den 4 februari 1992, British Aerospace och Rover mot kommissionen, C-294/90, Rec. s. I-493, punkt 11).

Gemenskapstillverkarnas ställning inom sektorn för tyger av enkel kvalitet

— Parternas argument

- 129 Sökandena har invänt att svaranden inte har beaktat att gemenskapstillverkarna är starkt representerade inom sektorn för produkter av enkel kvalitet. Mer än 80 procent av de tyger i kategorin AMF 35 som tillverkas i gemenskapen väger emellertid

mindre än 200 gram per kvadratmeter och detta procenttal skulle vida överskrida 90 procent om en begränsning till de typer av produkter som angivits av Hualon skulle göras.

- 130 Om det antas att, såsom svaranden anser, den typ av vävmaskin som används är ett relevant kriterium för vilket sorts tyg som tillverkas, borde hänsyn ha tagits till det antal luft-och vattenvävmaskiner som används i gemenskapen samt den tid som de genomsnittligt används i produktionen, snarare än hur många nya vävmaskiner som har installerats. Vidare har svaranden felaktigt medräknat vävmaskiner avsedda för tillverkning av ylleprodukter. Det finns emellertid en betydande ylleindustri i Europa som med hänsyn till typen av fibrer uteslutande använder projektilvävmaskiner. Svaranden borde ha begränsat sin bedömning till tyger hemmahörande på den marknad som påverkas av det omtvistade stödet, nämligen tyger i polyester, polyamid, bomull eller bomullsblandningar. Om de nya projektilvävmaskiner som används för ylleprodukter undantogs från det totala antalet nya projektilvävmaskiner som tagits i bruk i gemenskapen skulle detta föranleda slutsatsen att år 1991 var 29,9 procent av de nya vävmaskiner som sattes i bruk luft-eller vattenvävmaskiner och år 1992 32,5 procent. Motsvarande procentandel uppgick till 38,4 procent för år 1989 och 40,7 procent för år 1991 om den omständigheten beaktas att betydande investeringar i luft-och vattenvävmaskiner gjordes i gemenskapen under de år som föregick dem som angivits av svaranden (år 1991 och år 1992), särskilt år 1989 och år 1990. Denna utveckling visar att gemenskapstillverkarna är starkt representerade inom sektorn för produkter av enkel kvalitet. Svaranden borde ha beaktat detta, eftersom denna omständighet är avgörande för bedömningen av vilka följer den omtvistade investeringen skulle ha på konkurrensen. Sökandena har vidare ingivit en uppställning som bygger på en undersökning som genomförts bland de företag som är medlemmar i AIUFFASS i de åtta främsta tillverkningsländerna i Europeiska gemenskapen, av vilken framgår att nära 50 procent av de vävmaskiner som används för att tillverka tyger i kategorin AMF 35 och AMF 36 var luft-och vattenvävmaskiner.

- 131 Även utifrån den metod och de siffror som kommissionen har använt kan den slutsatsen dras att Hualons investering skulle få betydande återverkningar på industrin i gemenskapen.

- 132 Sökandena har avslutningsvis återopat fyrtiofjärde stycket i tillkännagivandet, vilket har följande lydelse: "FIIT preciserar att år 1992 var 29 procent av de vävmaskiner utan skyttel som installerats i Europeiska gemenskapen luft-eller vattenvävsmaskiner, jämfört med 24 procent år 1991, medan andelarna i Asien var 74 procent år 1991 och 69 procent år 1992." Dessa siffror skulle visa motsatsen till vad svaranden påstått, nämligen att det inom gemenskapstillverkningen finns en tendens att successivt övergå från enklare kvaliteter till högre kvaliteter.
- 133 Svaranden har inte ifrågasatt att textilindustrin i gemenskapen alltjämt skulle vara starkt representerad inom sektorn för produkter av enkel kvalitet, men har erinrat om att den utgått från uppfattningen att den investering för vilken stöd beviljats inte på ett märkbart sätt skulle påverka utvecklingen av den befintliga kapaciteten i Europa. Svaranden har stött sig på utvecklingen på marknaden, som präglas av den omständigheten att de övriga gemenskapstillverkarna successivt frångår de enklare kvaliteterna som istället tillverkas i tredje länder, för att i allt högre grad ägna sig åt tillverkning av tyger av hög kvalitet, med påföljd att den investering för vilken stöd beviljats inte på ett märkbart sätt påverkar utvecklingen av den befintliga kapaciteten i Europa.
- 134 Andelen installerade nya vävmaskiner utgör ett mer relevant kriterium för att bedöma den förväntade utvecklingen inom sektorn, än det som anförts av sökandena och som avser det antal luft-och vattenvävsmaskiner som används i gemenskapen samt den genomsnittliga tid dessa används.
- 135 Avslutningsvis visar de siffror som anges i fyrtiofjärde stycket i tillkännagivandet inte på något sätt att gemenskapstillverkningen ökar i segmentet för produkter av enkel kvalitet, utan att andelen installerade vävmaskiner som är avsedda för tillverkning av tyger av enkel kvalitet är klart mindre i Europa än motsvarande andel i Asien.

136 Enligt intervenienten hade svaranden tveklöst fog för att inte utesluta de vävmaskiner som används för tillverkning av ylleprodukter ur sina beräkningar, eftersom även Japan, USA och Kina är stora tillverkare av tyger helt eller till största delen i ylle.

137 I sitt yttrande över interventionsinlagan har sökandena bestritt att gemenskapstillverkarna skulle bedriva förlustbringande verksamhet med föråldrade vävmaskiner. Det följer nämligen av Kurt Salmon Associates rapport som ingivits av intervenienten att samtliga vävmaskiner som tillverkarna använder har förnyats. Vidare är det lönsamt att tillverka produkter av enkel kvalitet med lans- eller projektilvävmaskiner och produkter av hög kvalitet med luft- och vattenvävmaskiner.

— Förstainstansrättens bedömning

138 Till grund för beslutet ligger en bedömning av vilka följder det projekt som beviljats stöd skulle få på den förväntade utvecklingen av marknaden.

139 Såsom framgår av punkterna 117 och 119 ovan har sökandena inte visat att svarandens bedömning av den framtida utvecklingen av marknaden är felaktig, och de har heller inte styrkt att gemenskapstillverkarna alltjämt skulle inta en betydelsefull ställning i den marknadsnisch som Hualon inriktat sig på.

140 I motsats till vad sökandena har påstått framgår det av beslutet att svaranden har beaktat gemenskapstillverkarnas framtida ställning på marknaden för produkter av enkel kvalitet, men att svaranden har ansett att deras ställning kommer att bli svag (femtiotredje och femtiofemte till femtiosjunde styckena i tillkännagivandet).

- 141 Avslutningsvis har sökandena inte visat att den metod som svaranden använt för att bedöma gemenskapstillverkarnas framtida ställning på marknaden för produkter av enkel kvalitet var uppenbart olämplig. De har i själva verket begränsat sig till att påstå att det hade varit bättre att fastställa antalet vävmaskiner som är i bruk vid denna tidpunkt och deras livslängd, trots att denna metod inte gör det möjligt att förutse det val som en tillverkare kommer att göra vid utgången av användningstiden av de vävmaskiner som han för tillfället använder, och gör det således inte möjligt att bedöma gemenskapstillverkarnas framtida ställning inom det aktuella marknadssegmentet.
- 142 Mot bakgrund av det ovan anförda skall invändningen inte godtas.

Användningen av olika sorters vävmaskiner

— Parternas argument

- 143 Sökandena har invänt att svaranden inte har undersökt huruvida det är möjligt att med luft- och vattenvävsmaskiner tillverka sådana produkter av hög kvalitet som gemenskapstillverkarna enligt det omtvistade beslutet specialiserat sig på.
- 144 Det är mycket vanligt och lönsamt att tillverka produkter av hög kvalitet med luft- eller vattenvävsmaskiner och valet av utrustning är huvudsakligen beroende av företagets strategi. Det finns inte något klart samband mellan vilken sorts vävmaskin som används och den sorts tyg som tillverkas. Det är allmänt känt bland experterna i branschen att vattenvävsmaskiner är lämpligare än andra för tillverkning av polyestertyger avsedda för damkonfektion, såsom exempelvis kräpptyger, samt tekniska artiklar med högt förädlingsvärde, såsom airbags. Sökandena har också anfört ett exempel med två bolag som tillverkar artiklar med högt förädlingsvärde med luft- och vattenvävstolar. De har slutligen gjort gällande att i Republiken Korea — där textilföretagen successivt inriktar sin tillverkning på artiklar med högt förädlingsvärde till följd av en hårdnande konkurrens från produkter som

tillverkas i länder som Indonesien och Thailand — är omkring 75 procent av de nya vävmaskinerna utan skyttel som installerades år 1994 luft-och vattenvävmaskiner och inte lans-eller projektilvävmaskiner.

- 145 Svaranden har uppgivit att den stött sig på ekonomiska lönsamhetsaspekter och inte på ett rent tekniskt kriterium vid sin bedömning att tyger av enklare kvalitet i högre utsträckning tillverkas med luft-och vattenvävmaskiner och att produkter av högre kvalitet snarare tillverkas med lans-eller projektilvävmaskiner.
- 146 Svaranden har med hänsyn dels till att luft-och vattenvävmaskiner har en högre effektivitet vid serietillverkning av produkter av enkel kvalitet, dels till den planerade investeringens tekniska kännetecken, bedömt det som rimligt att anse att den investering för vilken stöd beviljats snarare inriktas på serietillverkning för marknaden för produkter av enkel kvalitet, såsom de brittiska myndigheterna uppgivit i sin underrättelse.
- 147 Intervenienten stöder svaranden och har ingivit rapporten från Kurt Salmon Associates där särdragen samt för-och nackdelar med olika sorters vävmaskiner framgår.

— Förstainstansrättens bedömning

- 148 Sökandenas argument, som huvudsakligen syftar till att visa att det är vanligt och lönsamt att tillverka artiklar av hög kvalitet med luft-och vattenvävmaskiner, vederlägger inte svarandens påstående att det är mer lönsamt att tillverka tyger av enkel kvalitet med luft-och vattenvävmaskiner än med lans-eller projektilvävmaskiner. Dessa argument försvagar inte heller de överväganden som rör tendensen att gemenskapstillverkarna i allt större utsträckning frångår enklare kvaliteter.

149 Sökandena har därefter begränsat sig till att påstå att det saknas ett klart samband mellan den sorts vävmaskin som används och det sorts tyg som tillverkas, utan att ge något stöd för detta. De har framför allt varken bestritt eller vederlagt de teknisk-ekonomiska förklaringar till olika vävmaskiner som framgår av den rapport från Kurt Salmon Associates som ingivits av intervenienten.

150 Sökandena har således inte visat att svaranden skulle ha gjort en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna genom att anse att produkter av enkel kvalitet som tillverkas med lansvävmaskiner inte kan konkurrera med produkter som importerats från tredje länder och som tillverkats med luft-eller vattenvävmaskiner med anledning av dessa maskiners särdrag samt genom att stödja sig på detta övervägande vid bedömningen av den förväntade utvecklingen av konkurrensvillkoren.

151 Av vad som anförts följer att invändningen inte skall godtas.

2. Andra brister i bedömningen av marknaden

Att enbart väverimomentet skulle ha beaktats

— Parternas argument

152 Sökandena har hävdatt att svaranden har gjort en uppenbart felaktig bedömning då svaranden enbart stött sig på väverimomentet för att visa att Hualon kommer att vara konkurrenskraftigt i förhållande till import från tredje länder och att dess produktion följaktligen kan komma att ersätta denna, medan den omtvistade investeringen utgör ett integrerat projekt som omfattar färgning och behandling (förädling) av tyg och fibrer. Väverimomentet motsvarar emellertid i genomsnitt och all produktion sammantagen enbart 30 procent av den totala kostnaden för en färdig

produkt, medan kostnaderna för fibrer och förädling motsvarar i genomsnitt och all produktion sammantagen 30 respektive 40 procent av kostnaderna.

- 153 Svaranden har med stöd av intervenienten bestritt att den enbart beaktat väverimomentet för att visa att Hualon är konkurrenskraftigt i förhållande till import från tredje länder.

— Förstainstansrättens bedömning

- 154 Genom att påstå att svaranden inte har beaktat andra produktionsmoment än väverimomentet för att bedöma huruvida Hualon skulle vara konkurrenskraftigt i förhållande till konkurrenter från tredje länder har sökandena i praktiken ifrågasatt om Hualon är konkurrenskraftigt.

- 155 Förstainstansrätten anser av de skäl som angivits i punkt 120 ovan att invändningen inte skall godtas.

Att enbart den tidsperiod skulle ha beaktats under vilken Hualon uppnått full kapacitet

— Parternas argument

- 156 Sökandena har vidare påstått att svaranden enbart har beaktat den situation som uppkommer då Hualon har uppnått full kapacitet, vilket enligt svaranden skulle vara mellan år 2000 och år 2003 enligt fjortionde stycket i tillkännagivandet och år

1998—1999 enligt trettiosjätte stycket, och har underlåtit att ta hänsyn till Hualons verksamhet under de kommande sju, åtta eller nio åren.

- 157 Svarandens beslut att bedöma följderna av det projekt för vilket stöd beviljats ur ett dynamiskt perspektiv motiverar inte att utgångspunkten för bedömningen av dessa följder är den tidpunkt då Hualon har uppnått full kapacitet, särskilt som denna tidpunkt ligger långt fram i tiden och det omtvistade beslutet grundas utslutande på väveriverksamheten, vilken Hualon kommer att ha i drift mycket snabbt.
- 158 Det är emellertid otvivelaktigt så, att det beviljade stödet, mot bakgrund av dess omfattning och den stora kvantitet tyger som investeringen gör det möjligt att behandla under de kommande sju, åtta eller nio åren, väsentligt kommer att skada gemenskapsföretag som utövar samma verksamhet som Hualon under denna period.
- 159 Svaranden har med stöd av intervenienten påstått sig ha beaktat den successiva utvecklingen av investeringen och marknaden i vederbörlig ordning, även om det är riktigt att svaranden, för att bedöma de långsiktiga följderna av stödet, på ett mer detaljerat sätt har studerat det stadium då Hualon kommer att uppnå sin maximala produktion. Svaranden anser att detta bevisas av femtiosjätte stycket första meningen i tillkännagivandet, där svaranden drar en parallell mellan den successiva utvecklingen av investeringen å ena sidan och av textilsektorn i gemenskapen å den andra (svaranden förväntar sig att Hualon "helt eller delvis [borde kompensera] de produktionsminskningar som följer av föråldrade anläggningar och utflyttning").
- 160 Intervenienten har tillagt att eftersom textilmarknaden präglas av stor osäkerhet är det för att göra en dynamisk bedömning i enlighet med 1977 års skrivelse nödvändigt att studera de långsiktiga tendenserna och den totala produktionen på marknaden. Följaktligen finns det anledning att beakta Hualons situation då företaget har uppnått full kapacitet och inte då företaget inledningsvis måste bära sina etableringskostnader.

— Förstainstansrättens bedömning

- 161 Av femtiosjätte stycket i tillkännagivandet, som åberopats av svaranden, samt av sextioandra stycket, där pågående förändringar och risken att gemenskapstillverkarna kan tvingas ut från marknaden till följd av det omtvistade stödet anges, framgår att svaranden har beaktat den situation som skulle kunna uppkomma mellan det att det omtvistade projektet inleds och den tidpunkt då Hualon kommer att fungera med full kapacitet.
- 162 Då invändningen saknar grund skall den följaktligen inte godtas.

Att enbart kategorierna AMF 2 och AMF 35 skulle ha beaktats

— Parternas argument

- 163 Sökandena har påstått att svaranden inte har beaktat produkter i kategorin AMF 3 (produkter av korta syntetfibrer), utan enbart de produkter som omfattas av kategorierna AMF 2 och AMF 35. Hualon tillverkar emellertid bomullstyger och tyger av bomullsblandningar (bomull/polyester) vilka, beroende på andelen bomull och polyester i blandningen, faller antingen inom kategori AMF 2 eller AMF 3.
- 164 Att kategorin AMF 3 har beaktats vid bedömningen av marknaden skulle tyda på en sjunkande efterfrågan på marknaden på de produkter som kommer att tillverkas av Hualon. Efterfrågan på tyger i kategori AMF 3 sjönk mellan år 1990 och år 1994 med 23 procent. Genom att underlåta att beakta tygerna i kategori AMF 3 skulle svaranden ha gjort en fullständigt otillräcklig bedömning av marknaden för de produkter som berörs av stödet.

- 165 Enligt svaranden finns det ingenting som tyder på att utvecklingen skulle bli annorlunda om kategori AMF 3 omfattades av bedömningen.
- 166 Intervenienten har återopat analysresultaten av 34 prover från Hualon, vilka visade att inget av dessa ingick i kategorin AMF 3, och påstått att företaget inte kommer att tillverka tyger av denna kategori. Med stöd av rapporten från Kurt Salmon Associates har intervenienten tillagt att marknaden för produkter i kategorin AMF 3 i vart fall uppvisar samma egenskaper som marknaden för produkter i kategorin AMF 2 och AMF 35. Denna marknad omfattar produkter av både hög och enkel kvalitet och är drabbad av strukturell överkapacitet, en nedgång i produktionen i gemenskapen och en ökande andel import. I ett dokument som upprättats den 8 juli 1996 före sammanträdet och som tillställdes parterna vid sammanträdets början har intervenienten förtydligat att importen av tyger i kategorin AMF 3 ökade mellan år 1988 och 1993 från 31 till 54 procent (från 35 till 44 procent för tyger i kategorin AMF 2 och från 16 till 28 procent för tyger i kategorin AMF 35) samt att produktionen i gemenskapen minskade med 24,6 procent (8,5 procent för tyger i kategorin AMF 2 och 18,7 procent för tyger i kategorin AMF 35). Andelen import till gemenskapen uppgick år 1995 till 56 procent (46 procent för tyger i kategorin AMF 2 och 38 procent för tyger i kategorin AMF 35). Följaktligen är skillnaden mellan å ena sidan produkter i kategorin AMF 2 och AMF 35 och å andra sidan kategorin AMF 3 inte relevant för bedömningen av den förväntade utvecklingen av marknaden.
- 167 Sökandena har genmält att de prover som Hualon har tillhandahållit på intet sätt utgör en garanti för vad Hualon kommer att producera i framtiden.

— Förstainstansrättens bedömning

- 168 Vid sammanträdet har sökandena varken bestritt att saken skulle kunna sakprövas eller innehållet i det dokument som intervenienten ingivit strax dessförinnan. Av detta dokument framgår emellertid att tendenserna på marknaden för tyger i kategorin AMF 3 liknar dem som kännetecknar marknaden för tyger i kategorin AMF 2 och AMF 35, nämligen minskad produktion i gemenskapen och ökad import. Om det antas att Hualons tillverkning kommer att ersätta import i stället för att

konkurrera med övriga gemenskapstillverkare, innebär en minskad efterfrågan att de omtvistade slutsatserna stärks snarare än försvagas. En minskad efterfrågan skulle enbart försämra gemenskapstillverkarnas ställning på marknaden ytterligare och således gynna just sådan import som Hualons tillverkning skulle ersätta. Följaktligen skulle invändningen endast kunna godtas om det visats att bedömningen att Hualons tillverkning skulle ersätta delar av importen var felaktig. Sökandena har emellertid inte visat att denna bedömning var felaktig (se ovan punkt 117—119).

169 Av vad som ovan anförts följer att invändningen inte skall godtas.

3. Antagandena om efterfrågeutvecklingen på produkter i kategorierna AMF 2 och AMF 35

Parternas argument

170 Sökandena anser att dels antagandena i femtioandra stycket i tillkännagivandet att efterfrågan på produkter i kategorierna AMF 2 och AMF 35 kommer att öka, dels påståendet i femtiosjunde stycket att konsumtionsökningar inte skulle kunna mötas annat än nästan uteslutande genom ökad import, har föga trovärdighet.

171 Efterfrågan på produkter i kategorierna AMF 2 och AMF 35 (samt AMF 3) kommer sannolikt snarare att minska med anledning av utflyttningen av konfektionsindustrin, för vilken produkterna är avsedda, vilket även bekräftas av vissa siffror i femtionde stycket i tillkännagivandet. I vart fall skulle dessa antaganden inte kunna motivera sådana betydande konkurrensbegränsningar som kommer att bli följden av den omtvistade investeringen.

- 172 Svaranden har bedömt att det var fullständigt relevant att som subsidiär bedömningsfaktor beakta utvecklingen av efterfrågan vid bedömningen av vilka följder det omtvistade stödet skulle kunna få för konkurrensen. Svaranden har nekat till att ha dragit slutsatsen att enbart denna faktor skulle motivera den konkurrensbegränsning som skulle följa av investeringen.
- 173 De siffror som sökandena har uppgivit i bilagan till sin replik skulle vidare visa på en ökad efterfrågan på produkter i kategorin AMF 2 och AMF 35.
- 174 Avslutningsvis har svaranden gjort gällande att sökandena har begränsat sig till att på ett allmänt sätt bestrida trovärdigheten i svarandens antaganden, utan att anföra några omständigheter till stöd för detta.
- 175 Intervenienten har preciserat att ökningen av efterfrågan från 0,75 till 2 procent, som anges i det omtvistade beslutet, har samband med den totala konsumtionen av produkter som färdigställts inom gemenskapen och inte med efterfrågan på tyger i kategorierna AMF 2 och AMF 35, vilken har minskat med 4 respektive 7 procent, mot bakgrund av att en allt större mängd kläder tillverkas av tyger med ursprung utanför gemenskapen. Intervenienten har framhållit att Hualons inträde på en minskande marknad borde bedömas i ett bredare perspektiv, nämligen mot bakgrund av den tendens till ökad import som Hualon kommer att försöka motverka.
- 176 Sökandena har invänt att de siffror som anges i beslutet uttryckligen avser tyger i kategorierna AMF 2 och AMF 35 och inte färdigställda produkter, och har av vad intervenienten anfört dragit slutsatsen att Hualons tillverkning kommer att försämra utvecklingen för den befintliga kapaciteten.

Förstainstansrättens bedömning

- 177 Såsom framgår ovan i punkt 168, skall följderna av en eventuell nedgång i efterfrågan bedömas mot bakgrund av det antagande som utgör utgångspunkt och som sökandena inte har motbevisat, nämligen att den import som Hualon skulle söka ersätta ökar. I detta sammanhang styrker en nedgång i efterfrågan slutsatserna i det omtvistade beslutet, där problemet med efterfrågan helt korrekt studeras just i förhållande till ökad import.
- 178 Då sökandena inte har visat att svarandens bedömning av att Hualons tillverkning skulle ersätta import var felaktig kan invändningen inte godtas, även om de siffror som anges i beslutet är felaktiga. Invändningen skall följaktligen inte godtas.
- 179 Av det ovan anförda följer att sökandena inte har visat att någon uppenbart felaktig bedömning har förekommit vid utvärderingen av projektets återverkningar på konkurrensvillkoren och överkapaciteten, vid bedömningen av marknaden eller vid beräkningen av efterfrågan.

Slutsats

- 180 Sökandena har inte visat att svaranden har beviljat det omtvistade stödet enligt artikel 92.3 a och c i EG-fördraget på felaktiga grunder. Talan skall följaktligen avvisas.

Rättegångskostnader

- 181 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet skall de, då kommissionen har yrkat detta, ersätta rättegångskostnaderna inklusive de kostnader som kommissionen haft. Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina egna rättegångskostnader. Detta innebär att Förenade kungariket skall bära sina egna rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader samt solidariskt ersätta kommissionens rättegångskostnader.**
- 3) **Förenade kungariket skall bära sina rättegångskostnader.**

García-Valdecasas

Lenaerts

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 december 1996.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitiesekreterare

Ordförande

II - 2223

Innehåll

Tillämpliga bestämmelser	II - 2174
Bakgrund till tvisten	II - 2176
Förfarandet	II - 2179
Parternas yrkanden	II - 2180
Upptagande till sakprövning	II - 2181
Parternas argument	II - 2181
Förstainstansrättens bedömning	II - 2186
1. Den tidsfrist för talans väckande som föreskrivs i artikel 173 femte stycket i fördraget	II - 2186
2. De villkor för sakprövning av talan som föreskrivs i artikel 173 fjärde stycket i fördraget	II - 2187
Prövning i sak	II - 2189
Allmänt	II - 2189
Huruvida bedömningen av omständigheterna var uppenbart oriktig	II - 2191
A — Beräkningen av antalet arbetstillfällen	II - 2191
1. Huruvida invändningen om att bedömningen av antalet arbetstillfällen skulle vara oriktig kan prövas i sak	II - 2192
2. Huruvida invändningen om att bedömningen av antalet arbetstillfällen skulle vara oriktig är välgrundad	II - 2192
Parternas argument	II - 2192
Förstainstansrättens bedömning	II - 2194
B — Bedömningen av det omtvistade projektets följdverkningar på överkapacitet	II - 2195
1. Konkurrensen mellan Hualon och de övriga gemenskapstillverkarna	II - 2196
Distinktionen mellan enkel kvalitet och hög kvalitet	II - 2196
— Parternas argument	II - 2196
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2200
Huruvida Hualons produktion ersätter importerade produkter	II - 2201
— Parternas argument	II - 2201
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2205

AIUFFASS OCH AKT MOT KOMMISSIONEN

Hualons produktion	II - 2208
— Parternas argument	II - 2208
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2209
Gemenskapstillverkarnas ställning inom sektorn för tyger av enkel kvalitet ...	II - 2209
— Parternas argument	II - 2209
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2212
Användningen av olika sorters vävmaskiner	II - 2213
— Parternas argument	II - 2213
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2214
2. Andra brister i bedömningen av marknaden	II - 2215
Att enbart väverimomentet skulle ha beaktats	II - 2215
— Parternas argument	II - 2215
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2216
Att enbart den tidsperiod skulle ha beaktats under vilken Hualon uppnått full kapacitet	II - 2216
— Parternas argument	II - 2216
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2218
Att enbart kategorierna AMF 2 och AMF 35 skulle ha beaktats	II - 2218
— Parternas argument	II - 2218
— Förstainstansrättens bedömning	II - 2219
3. Antagandena om efterfrågeutvecklingen på produkter i kategorierna AMF 2 och AMF 35	II - 2220
Parternas argument	II - 2220
Förstainstansrättens bedömning	II - 2222
Slutsats	II - 2222
Rättegångskostnader	II - 2223
	II - 2225